

Ik zie daar grote groepen staan dichtbij de Jordaan. Alle soorten aan mensen. Hoog, laag, rijp en groen. En ziet u Mozes? Het zijn de laatste weken. Hij is aan het worstelen met het volk, want hij is er niet gerust op. Hij kent hun twijfels en hun ongeloof. Wat komt er terecht van al die goede voornemens die het volk heeft? Je hoort in die woorden de bezorgdheid van een oude vader. Met klem wijst hij het volk op de gevolgen van afval. Met klem wijst hij ze dat als ze niet bij God schuilen de oordelen buitengewoon streng zijn. Mozes wint er geen doekjes om. Wie God verlaat heeft smart op smart te vrezén. En daarom ook de oproep aan jullie, jongelui, om je door de Heere te laten leiden. Laat je meenemen aan Zijn hand. En vlucht weg -net als Jozef - bij alles wat je bij God vandaan houdt.

Het is een Vaderlijke vermaning van God in de hemel. Die niet wil dat er ook maar eentje hier in Hollandscheveld verloren gaat. En dat hoor ik in die woorden van Mozes. Maar het is niet enige wat hij zegt. En ook niet allerlaatste. Het allerlaatste lezen we in hoofdstuk 33. En het allerlaatste is de zegen. De oude Mozes eindigt niet in de waarschuwing, maar hij eindigt in de zegen. Hij houdt het volk voor wie God is. En dat tekent nou de liefde die Mozes voor dat volk heeft. De liefde blijkt niet alleen in de vermaning en de waarschuwing. Maar echte liefde komt ook met zegende handen, met uitgestrekte armen vol liefde. Het woord van God legt ons soms op de pijnbank. Het wijst diep onze zonden aan. Heel diep. En dat confronteert je tot je laatste snik. Maar de Bijbel houdt dan nooit stil. Altijd zal het ook weer komen met woorden van troost en bemoediging. Van vrede en vergeving. Ja, van zegen.

Wat een zegen dat we het nieuwe jaar in Gods huis mogen beginnen. Namelijk om de Heere te bidden en te smeken. *Wees mij een rots om in te wonen.* Een schuilplaats waar we kunnen schuilen met al de vragen van ons hart. Tegen u allen mag ik zeggen: "De Heere wil voor u een Eeuwige Woning zijn." Óf de Eeuwige God u een Woning wilt zijn, mag geen vraag zijn. Dat is waarachtig waar. We lezen het hier in onze tekst. We lezen het in heel het Evangelie. Dat grote aanbod van de Heere omvat het leven en de dood. De tijd en de eeuwigheid. En Die God beveelt Mozes het volk aan. En dan luisteren we naar de beginwoorden van onze tekst. *De eeuwige God zij u tot een Woning.* Het is een zegenwens. Hij beveelt hen die God aan. En dat doet Mozes hier. Nee. Mozes zegt niet: "Jullie krijgen straks een geweldige leider en zijn naam is Jozua. En dat is zo'n prima kerel. Energiek en enthousiast. Met hem samen gaan jullie het wel redden." Nee. Mozes is van één ding overtuigd. Jullie hebben de Heere nodig.

De Eeuwige God. Weet je wat dat betekent? Dat betekent dat die God jou zegent. Dat betekent dat in Zijn handen verleden, heden en toekomst vastliggen. Geslachten zijn gegaan en gekomen, maar, zegt de Heere: "Ik ben Dezelfde gebleven." En daarom zal Ik diezelfde blijven in de toekomst. Want Ik ben de eeuwige God. Ik ben achter je. En onder je. En voor je. Want daarvoor ben Ik toch eeuwig. En Deze God wil nou een eeuwige Woning voor ons zijn. Er staat niet dat er bij de Heere een woning is, maar dat de Heere Zelf een woning wil zijn. En dan zegt de Heere tegen Zijn volk: "Ik ben voor jullie dat huis." Thuis dat is liefde en warmte. Thuis dat is de plaats waar je jezelf kan zijn. Thuis is een plek van liefde en geluk. Thuis, daar kun je dag en nacht naar binnen. Thuis, daar kun je je verhaal doen. Daar willen pa of ma naar je luisteren. En die willen je raad geven. Daar mag je je verdriet uiten. En daar wordt je vertroost.

De Eeuwige God zij u een Woning. Zo dichtbij God mogen we zijn. Wonen, dat is intimiteit. Geborgenheid. Open verhoudingen. En we weten allemaal dat alleen zij die vluchten tot het bloed van Jezus Christus zo'n Thuis bezitten. Het Nieuwe Testament zegt dat er een vrije toegang is door het bloed van onze Heere Jezus Christus. *En onder u, zijn eeuwige armen.* Onder je zijn armen die je dragen. Dan denken wij gelijk aan een baby. Die wij dan met twee armen dragen. Dat beeld moeten we vasthouden. En toch zijn deze armen wel iets anders dan menselijke armen. Die eeuwige armen van God zijn wel iets anders dan de armen van Mozes. Mozes armen hielden het soms niet meer. Hij moest wel eens geholpen worden. U weet wel op die berg. Toen kreeg hij stijve armen. Hij kon het volk in zijn eentje niet meer dragen. Vaak kwamen zijn armen te kort. De problemen lagen dan te diep. Of de zorgen waren te hoog. Eeuwig dat wil zeggen onvermoeibaar. Hij wordt niet moe van het tillen en dragen. Menselijke armen hebben beperkte kracht. Maar Gods armen zijn eeuwig. Sterk en krachtig.

Wat is het geweldig om in de kerk te horen van eeuwige armen die de Heere onder Zijn volk legt. Hij draagt ons door de diepten heen. Hij draag Zijn volk door de woestijn van lijden heen. Hij draagt straks Mozes de berg op. Mozes moet alleen de berg op. En toch gaat Mozes niet alleen. De eeuwige armen van God ondersteunen Hem. En die armen dragen Hem ook voor eeuwig. Want straks brengen die eeuwige armen Hem thuis. En dat weet Mozes. Misschien weet je wel van iemand die zegt: "Ik kan niet meer. Ik kom niet verder." Ga dan maar vertellen tegen hem of haar, op die eerste dag van het nieuwe jaar heb ik gehoord dat er nou een Eeuwige God is die je wil dragen, als jij niet meer kan.

En dan het laatste van onze tekst: Hij verdrijft de vijand voor u uit. En zegt: vaag weg!! Zacharias zong er al van. De verlossing van de vijanden. Wie zijn die vijanden? Bij vijanden heeft Zacharias het ook ineens over bekeren en

vergeven. Hoe zit dat nou precies? Veel mensen zeggen: Als er dan een God is, laat Hij dan eens ingrijpen. Laat Hij die vijanden toch eens aanpakken. Laat Hij toch een keer de boel recht zetten. Dat doet Hij ook, maar Hij begint altijd bij de bron. De bron van de ellenden. Waar zit de bron? Die zit bij ons. Die vijand zit in ons hart. God raakte dat hart van ons eens kwijt. En we werden vijanden van God. En toen verloren wij het beloofde land. Het paradijs. Toen werd dit paradijs kort gezegd een groot jammer dal. Verdriet, pijn, dorens en distels. Machten en krachten. Met dat we weg raakten bij Hem kregen al die andere machten het voor het zeggen. Toen werden we aan hen overgeleverd. "Ik ben gekomen om de boel te redden. En dan gaan we beginnen bij jou. Bij u. Ik ga je kennis geven. Kennis geven aan de zaligheid door de vergeving van de zonden. De bron van ellenden gaan we eerst aanpakken. Eerst moet jouw hart om. Dat je weer terugkomt bij Mij. Want met dat je terugkomt onder Mijn dak. Onder Mijn heerschappij. Dan krijg Ik ook al die andere machten en krachten er onder."

Zelfs als je mag weten van een veilig thuis, van armen die je dragen, dan is de duivel er weer om onrust te zaaien. Om de boel weer uit elkaar te slaan. Om ons toch weer onderuit te halen. Om ons weg te rukken uit de hand van Hem die ons redde. Verlos ons van de boze. Haal ons terug uit de verzoeking. Er moet wat bevochten worden in het gebed, voordat het naar de eeuwige zege toe kan. Zullen we er steeds om bidden? Voor jezelf. Maar ook voor elkaar als gemeente. Laten we smeken of Hij de duivel niet nog meer schapen uiteen wil laten slaan. Ons hart dat leeft uit de vergeving van de zonden. Want daar begint de victorie. Dan zal God ook voor de rest wel zorgen.

We begonnen de preek met: ik zie daar mensen staan bij de Jordaan. Alle soorten door elkaar. En 2000 jaar later staat daar weer een groepje bij elkaar. Deze keer niet rondom Mozes, maar rondom Johannes. Alle soorten bij elkaar. Vroom en goddeloos. Er is hier niemand te goed of te slecht. En daar gaan ze stuk voor stuk het water in. En nou de vraag: "Wat ga je dit jaar doen? Ga jij ook kopje onder? Doe het maar. Ga dat water in. Laat je dit jaar veel wassen door Hem. Want dan weet je ook van een eeuwig huis en armen die je dragen. Laat je wassen door Jezus. Hij ging trouwens ook in de rij staan. Hij ging samen met het volk dat water in. Hij ging voor mij dat water in. Waarom? Om al Zijn en mijn vijanden weg te vagen. Als er één naar huis had kunnen gaan, als er één niet kopje onder had hoeven dan was Hij dat. Maar Hij ging ten onder. Hij voor mij. En de hemel opende zich. En de Vader zei: "Deze is Mijn geliefde Zoon in wie Ik al Mijn welbehagen heb." Hij deed ook verzoening voor jou. Hoor Hem!